

แถลงการณ์ของโครงการจัดตั้งคณะนิติศาสตร์และองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
เรื่อง การร่วมคัดค้านร่างกฎหมายนิรโทษกรรม

เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติผ่านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ... วาระที่ 3 เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 มีเนื้อหาที่แตกต่างไปจากร่างที่สภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการเอาไว้ในวาระที่ 1 มีผลทำให้บุคคลได้รับประโยชน์จากร่างกฎหมายดังกล่าวครอบคลุมไปถึงนักการเมืองที่กระทำการทุจริตคอร์รัปชัน ได้รับประโยชน์จากร่างกฎหมายฉบับนี้ รวมถึงผู้สั่งการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังสลายการชุมนุม อันเป็นการขัดต่อข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2551 ข้อ 117 วรรคสาม ซึ่งเป็นการขัดต่อหลักนิติรัฐ และนิติธรรม อีกทั้งการพิจารณา ร่างกฎหมายดังกล่าวได้มีกระบวนการพิจารณาอย่างรีบเร่งแสดงถึงความไม่โปร่งใส สร้างปัญหา ข้อขัดแย้งที่ทวีความรุนแรงขึ้นมากในสังคม

ทางโครงการจัดตั้งคณะนิติศาสตร์และองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเห็นว่าร่างกฎหมายนิรโทษกรรมนี้ขัดต่อความชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเพราะกฎหมายดังกล่าวมีเนื้อหาในนิรโทษกรรมครอบคลุมการกระทำเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้กำลังสลายการชุมนุม แกนนำผู้ชุมนุม หรือการกระทำของบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดโดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นภายหลังการรัฐประหารวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 ตลอดจนนักการเมืองที่กระทำการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเนื้อหา การนิรโทษกรรมความผิดดังกล่าวเป็นการนิรโทษกรรมที่สร้างประโยชน์แก่ผู้บัญญัติกฎหมายให้ยกเว้นความรับผิดชอบของตนเอง อีกทั้งการนิรโทษกรรมตามกฎหมายดังกล่าว ยังไม่มีเงื่อนไขที่แสดงถึงขอบเขตที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจน เป็นการนิรโทษกรรมแบบครอบคลุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายเป็นการทั่วไป ซึ่งขัดต่อหลักนิติรัฐ นิติธรรม และไม่เคารพในหลักสิทธิมนุษยชนตามหลักสากล อีกทั้งยังใช้กระบวนการวิธีตามระบอบประชาธิปไตยในทางรัฐสภาบัญญัติกฎหมายดังกล่าวฟอกความผิดแห่งตน ซึ่งเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่สอดคล้องมาตรฐานระหว่างประเทศ และไม่สร้างประโยชน์ให้แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ดี ร่างกฎหมายนิรโทษกรรมดังกล่าวได้ผ่านวาระการลงมติทั้ง 3 ผ่านพ้นไปแล้ว ทางโครงการจัดตั้งคณะนิติศาสตร์และองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเรียกร้องให้วุฒิสภาได้ใช้อำนาจยับยั้งร่างกฎหมายกฎหมายนิรโทษกรรม และส่งร่างกฎหมายนิรโทษกรรมคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาใหม่ ทั้งนี้ ทางโครงการจัดตั้งคณะนิติศาสตร์และองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเรียกร้องจะติดตามสถานการณ์ดังกล่าวต่อไปจนกว่าร่างกฎหมายดังกล่าวมีความถูกต้องตามหลักความชอบด้วยกฎหมาย

โครงการจัดตั้งคณะนิติศาสตร์และองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

6 พฤศจิกายน 2556

ภาคผนวก*

ร่างกฎหมายนิรโทษกรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแถลงการณ์โครงการจัดตั้งคณะนิติศาสตร์และ องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีดังนี้

1. ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง และการแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ..."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้บรรดาการกระทำใดๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมีมูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใด เพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วงหรือการแสดงออกด้วยวิธีการใดๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการสืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2549 ถึงวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ.2554 ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใดๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา 4 เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา 3 วรรคหนึ่งยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาล หรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวน หรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ใน

* หมายเหตุ เป็นเอกสารอ่านประกอบแถลงการณ์ของคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น

มาตรา 5 การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น

มาตรา 6 การดำเนินการใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย

มาตรา 7 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

2. ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 112 บัญญัติ “ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี”

3. ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2551 ข้อ 117 กำหนดว่า “การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยคณะกรรมการธิการ สภาจะให้คณะกรรมการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญเป็นผู้พิจารณาก็ได้

การพิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาจะกระทำได้ต่อเมื่อคณะรัฐมนตรีร้องขอ หรือเมื่อสมาชิกเสนอญัตติโดยมีจำนวนสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคนและที่ประชุมอนุมัติ

คณะกรรมการธิการอาจเพิ่มมาตราขึ้นใหม่หรือตัดทอนหรือแก้ไขมาตราเดิมได้ แต่ต้องไม่ขัดกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น”